

[Finansministeren.]

underskuddet på handelsbalancen og renteniveaet. Jeg synes nu nok, det var et noget sparsomt bidrag til belysning af årets rekordliste. Må jeg tillade mig at supplere listen med en række andre oplagte eksempler. Vi har haft større eksport end nogen sinde og samtidig større stigning i eksportindtægterne end tidligere, hvilket bl. a. har betydet, at landbruget har haft om ikke rekord i indtægter — det tør jeg ikke udtale mig om — så dog har haft ganske gode indtægter.

Vi har haft højere beskæftigelse og færre ledige end nogen sinde. Vi har bygget flere boliger end før, og vi har i øvrigt på næsten alle områder investeret mere end tidligere og dermed bidraget til at skabe grundlag for vor fremtidige udvikling.

Når alle forhold tages i betragtning, er det altså ikke helt galt fat med vor økonomi, og udsigterne for 1965 er ingenlunde dårlige.

Når vi alligevel står over for vanskelige problemer i vor økonomiske politik, hænger det sammen med det samtidige pres for at øge både indtægter og levestandard, investeringer og omfanget af de offentlige ydelser til borgerne.

Det er netop opgaven for regeringen og folketinget gennem de midler, der står til vor rådighed, at søge kravene afbalanceret og holdt inden for sådanne rammer, at en stabil prisudvikling opnås, at vi kan nå henimod en rentesænkning og formindske underskuddet på betalingsbalancen, samtidig med at den fulde beskæftigelse og en fortsat produktionsfremgang fastholdes.

Det er således ikke rigtigt, når det ærede medlem har fået det indtryk, at regeringen ikke stiler imod at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen under 1 milliard kr. i det kommende år. Hvad regeringen derimod ikke anser for muligt, er at bringe underskuddet helt ud af verden i løbet af 1 år, hvis det skal gøres uden at bremse produktionsfremgangen og fremkalde arbejdsløshed. Regeringen har derfor den opfattelse, at underskuddet gradvis må nedbringes.

I spørgsmålet om, hvor der i den kommende tid skal holdes igen, syntes det ærede medlem kun at have øje for indkomstudviklingen. Det skal jeg vende tilbage til.

Andre ærede ordførere har peget på investeringerne, og i denne forbindelse er det vel ikke unaturligt at erindre om, at det økonomiske råds formandskab i sin nylig afgivne rapport peger på, at det nuværende pres i vor økonomi i høj grad kan tilskrives den kraftigt forøgede investeringsvirksomhed, og udtaler som sin opfattelse, at den hidtidige udvikling taler for, at man søger at tilvejebringe en roligere takt i investeringsudviklingen.

Det ærede medlem opfordrer regeringen til klar tale om indkomstudviklingen i den kommende tid. Det fremgår imidlertid af det ærede medlems tale, og det har vi jo også fået bekræftet under udvalgsforhandlingerne om de nyligt foreslåede afgiftsforhøjelser, at det ærede medlem som sit partis talsmand ikke blot ønsker klar tale, men ønsker klar tale på en ganske bestemt måde. Vi kan jo lige så godt sige det rent ud: det ærede medlem ønsker, at regeringen skal sige til parterne i arbejdsmarkedets overenskomstforhandlinger, at der ikke er grundlag for nogen som helst lønforhøjelse. Det ærede medlem ønsker denne nulløsning i det håb, at vi dermed kan budgettere uden væsentligt overskud på statsbudgettet.

Regeringen kan ikke tjene det ærede medlem i at opfylde dette ønske, og den er herved i overensstemmelse med det økonomiske råds formandskab. Regeringen er enig i, at det ikke ville være realistisk og heller ikke rimeligt at fraråde enhver lønforhøjelse ved overenskomstforhandlingerne. Der er behov for visse lønreguleringer. Det er rimeligt, at arbejderne får andel i den stigende produktivitet, og hertil kommer, at en fuldkommen resignation fra arbejderne side jo ikke ville give garanti for, at andre befolkningsgrupper fastholder deres indkomster, selv om der er en vis forbindelse mellem lønudviklingen og indkomstudviklingen — i øvrigt er den hverken fuldstændig eller fuldautomatisk — så der ville blive et spillerum for andre gruppers indkomstudvikling. Det ærede medlem har da heller ikke hverken givet eller tilbudt garantier i denne retning, men så skal det også klart føjes til, således som det blev sagt af statsministeren ved mødet med erhvervenes og arbejdsmarkedets hovedorganisationer den 19. oktober i år, og som det er sagt i formandskabets førnævnte rapport,